دو باغ وجود دارد که ظروف و هر چه در آنهاست، از جنس نقره هستند. و دو باغ دیگر وجود دارد که ظروف و هر چه در آنهاست، از جنس طلا می باشند؛ و در بهشت عدن بین مردم و نگاه کردن آنها به پروردگارشان چیزی جز ردای کبریایی بر صورتش وجود ندارد.

از ابوموسی اشعری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «جَنَّتَانِ مِنْ فِضَّةٍ آنِيَتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَجَنَّتَانِ مِنْ ذَهَبٍ آنِيَتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ إِلاَّ رِدَاءُ الكِبْرِيَاءُ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ»: «دو باغ وجود دارد که ظروف و هر چه در آنهاست، از جنس نقره هستند. و دو باغ دیگر وجود دارد که ظروف و هر چه در آنهاست، از جنس طلا می باشند؛ و در بهشت عدن بین مردم و نگاه کردن آنها به پروردگارشان چیزی جز ردای کبریایی بر صورتش وجود ندارد».

[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث به تفاوت میان درجات و منازل بهشت دلالت دارد؛ برخی از درجات بهشت چه از نظر مادی و چه معنوی برتر از برخی دیگر است؛ چنانکه در برخی موارد ساختمان ها و ظروف آن از طلا است و در برخی ساختمان ها و ظروف آن از نقره است. و واضح و روشن است که هنگام نزول قرآن، طلا گرانبهاترین فلز معدنی برای مخاطبین آن بشمار می رفت؛ در نتیجه این امکان وجود دارد و جایز است که در بهشت چیزهایی با ارزش تر و گران بهاتر از طلا نیز وجود داشته باشد؛ زیرا الله متعال خبر داده که در بهشت چیزهایی وجود دارد که هیچ چشمی ندیده است، هیچ گوشی در مورد آن نشنیده است و به قلب هیچ بشری خطور نکرده است. در ابتدای برخی از روایات این حدیث آمده که: «جِنان الفردوس أربع، ثنتان من ذهب...»: «باغ های بهشت چهار گونه است، دو نوع آن از طلا ...». در حدیث مذکور آمده است: «و در بهشت عدن بین مردم و نگاه کردن آنها به پروردگارشان چیزی جز ردای کبریایی بر صورتش وجود ندارد»؛ و این به نزدیکی نگاه بهشتیان به پروردگارشان تصریح دارد؛ که چون الله متعال بخواهد بر نعمت و کرامت آنها بیفزاید، ردای کبریایی را از صورت خود بر می دارد و آنها به او می نگرند. اهل سنت ردای کبریایی را برای الله متعال و همچنین دیدن الله متعال در بهشت توسط مؤمنان را بدون تعیین کیفیت، تشبیه، تحریف و تعطیل ثابت می دانند؛ همچنانکه برای الله متعال وجه (صورت) را چنانکه لایق جلال و شکوه اوست، ثابت می دانند؛ و معتقدند که تاویل آن از ظاهرش جایز نیست و این مذهب سلف صالح بوده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8316